

Publicerad 2012-03-28 00:08 av anits

eget foto

HON VILL GLÖMMA

hon minns så väl hur hon försökte

göra sig osynlig, gömma sig bakom

kläderna i korridoren, höll sig stadigt

fast på bänken där hon satt, hennes

ben kändes skakiga

hon såg hur dom andra lekte och skrattade

hon såg också blickarna som blängde på

henne, hon försökte att inte se, drömde om

att hon fick vara med, då helt plötsligt kom

en av pojkarna tog tag i hennes flätor och

ropade högt, hoppla hästen nu drar vi

hon gömde sitt ansikte i händerna, ville inte

visa hur ledsen hon var, så fick hon en spark

på benet så en till och en till, någon drog ner

henne på golvet, hon såg foten som var på

väg att sparka, hörde heja ropen

så plötsligt blev allt tyst, hör någon säga

vad har hon gjort?

den nye pojken i klassen räddade henne

den gången, sedan fanns han ofta i hennes

närhet, när han var där tordes ingen bråka

eller håna henne, han blev hennes ängel

som skyddade, som fick henne att känna

sig hel och värd något annat än sparkar

och slag

anits 27 mars 2012

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten